

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121488903
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121488903.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Z. XX, XXX XX C., proti žalovanému: P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. E. XXX/X, XXX XX T., právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 821,04 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 41Csp/67/2021-106 zo dňa 10. februára 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu v celom rozsahu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia istiny 821,04 eur s príslušenstvom. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu (N., a.s.) a žalovaný uzavreli dňa 01.04.2018 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 910,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v mesačných splátkach v počte 54, s dátumom prvej splátky 18.04.2018, vo výške 24,63 eur, RPMN vo výške (bez zľavy z voliteľnej služby) 19,98%, celkovými nákladmi 429,12 eur, výškou úrokovej sadzby 18,22% a celkovou čiastkou, ktorú má žalovaný zaplatiť 1 339,12 eur. Výzvou na predčasné splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 14.02.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že týmto dňom vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru, vrátane príslušenstva so zostatkom 872,04 eur. Treťou upomienkou - pokus o zmier z 29.11.2018 oznámil právny predchodca žalobcu omeškanie žalovaného s úhradou predmetnej pohľadávky. Predžalobnou upomienkou z 05.08.2021 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky 1 414,95 eur. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je nutné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „ZoSÚ“). Na vec aplikoval, okrem všeobecnej právnej úpravy týkajúcej sa postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka, aj špeciálnu úpravu týkajúcu sa postúpenia pohľadávky, obsiahnutú v Zákone o bankách. V upomienke zo dňa 29.11.2018, ako aj vo výzve na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 14.02.2019, absentuje špecifikácia pohľadávky, resp. jej časti po splatnosti, t.j. ani jedna listina neobsahuje informáciu, s ktorou splátkou a za aké obdobie sa žalovaný dostal do omeškania. S poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ďalej aj „OZ“) tak pôvodný žalobca nesplnil podmienky, za ktorých môže následne postupovať podľa § 565 OZ, t.j. nesplnil podmienky, za ktorých môže pristúpiť k zosplateniu celej pohľadávky žalovaného. Preto v čase rozhodovania nebola preukázaná splatnosť predmetnej pohľadávky žalobcu. V zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, kedy možno postúpiť len splatnú pohľadávku, nepreukázaním predpokladu splatnosti pohľadávky pre postúpenie pohľadávky

z pôvodného žalobcu na žalobcu, je zmluva o postúpení predmetnej pohľadávky medzi pôvodným žalobcom a žalobcom neplatná pre rozpor so zákonom. Žalobca tak nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Namietal, že za účelom preukázania aktívnej vecnej legitimitácie predložil zmluvu o postúpení pohľadávok a rovnako dôkaz o splnení notifikačnej povinnosti jeho predchodcom, a to oznámenie o postúpení zo dňa 09.12.2020, ktorým jeho predchodca oznámil žalovanému postúpenie žalovanej pohľadávky. Rovnako predložili tretiu upomienku zo dňa 29.11.2018 (výzva na úhradu omeškanej splátky) a tiež podací hárok preukazujúci doručovanie tejto výzvy žalovanému. Obe tieto listiny a taktiež výzva právneho predchodcu na predčasné zosplatnenie s doručenkou obálkou sú súčasťou súdneho spisu a predmetné výzvy boli doručované žalovanému na adresu uvedenú v zmluve. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok, a to uznesenie sp.zn. 4Obdo 73/2016, 5Cdo 129/2010. Zo znenia § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách vyplýva, že banka má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že klient bol na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. V konaní preukázal splnenie oboch uvedených podmienok, preto má za nesporné, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu. Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť a vyhovieť žalobe v celom ťpudsji a priznať nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na § 17 ods. 1 ZoSÚ a rovnako na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017, 1Cdo/147/2017 a 1Obdo/92/2018, v ktorých malo byť uvedené, že platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluva o postúpení pohľadávky. Nad rámec uvedeného poukázal na to, že žalobca nepreukázal doručenie tretej upomienky, a to pokus o zmier zo dňa 29.11.2019, a preto z tohto dôvodu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dluhu, a teda aj z tohto dôvodu ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu nezosplatneného úveru, keďže zmluva o postúpení bola uzatvorená 14.02.2020 a konečná splatnosť úveru bola až 18.09.2022. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17CoCsp/5/2022. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách § 378 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, odôvodňujúc ho nepreukázaním jeho aktívnej vecnej legitimitácie, keď náležite nebolo preukázané, že došlo k platnému vyhláseniu okamžitej splatnosti celého úveru, nakoľko upomienka zo 29.11.2018, ako aj predčasné vyhlásenie splatnosti úveru zo dňa 14.02.2019, neobsahovali špecifikáciu splátky, resp. jej časti po splatnosti, s ktorou splátkou a za aké obdobie sa mal žalovaný dostať do omeškania, a teda tým neboli splnené podmienky § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, preto nemohol právny predchodca žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky postúpiť nesplatenú pohľadávku na žalobcu.

6. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na skutočnosť, že na preukázanie aktívnej legitimitácie predložil zmluvu o postúpení pohľadávok a rovnako bolo žalovanému zaslané oznámenie o postúpení pohľadávky 09.12.2020, ako aj to, že mal preukazovať, že výzva z 29.11.2018 bola žalobcovi doručená, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie uvedené v napadnutom rozhodnutí nespochybňoval a zamietnutie žaloby nebolo vecne argumentované týmito skutočnosťami. Platí úsudok, že nie je prípustné konfrontovať prvostupňový súd so závermi, ktoré v konaní nevyslovil. Z tohto pohľadu uvedená odvolacia námietka v tomto rozsahu, nekorešponduje s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami na ktorých je založené

napadnuté rozhodnutie. Odvolací súd preto nemá právny dôvod, respektíve možnosť zaoberať sa touto námietkou, nakoľko nemá podklad v napadnutom rozhodnutí. Takéto tvrdenie okresný súd neurobil a ide o zjavné pochybenie odvolateľa pri formulovaní odvolacích dôvodov.

7. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu, súd je povinný ex lege vždy skúmať, či túto žalobca spĺňa. Žalobca v odvolaní len všeobecne konštatoval ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách s tým, že boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky, keď klient bol na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a jeho omeškanie trvalo nepretržite dlhšie ako 90 dní. Ďalej len poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 640/2014, v zmysle ktorého v prípade právnych úkonov je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu. Žalobca však v odvolaní ničím bližšie nešpecifikoval uvedené formalistické vyhodnotenie platnosti predčasného zosplatnenia úveru, ktoré konštatoval súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, a to konkrétne, ku ktorej omeškanej splátke malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že predmetné listiny skutočne boli neurčité, nakoľko neobsahovali konkrétnu splátku, s ktorou sa mal žalobca dostať do omeškania a pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a vzhľadom k tomu nebolo možné ani posúdiť, či boli dodržané všetky podmienky § 53 ods. 9 CSP na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v spotrebiteľskom vzťahu.

8. Vo väzbe na samotné meritórne posúdenie daného prípadu, odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Žalobca v odvolaní rezignoval na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu k vecným dôvodom, ktoré súd prvej inštancie viedli k zamietnutiu žaloby (špecifikácia splátky, ku ktorej sa mal žalovaný dostať do omeškania a z dôvodu ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru). Fakticky sa obmedzil len na všeobecné konštatovanie, že boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a nález Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 640/2014, prípadne poukázal na skutočnosti, ktoré sú bez relevantnej reakcie na konkrétne nosné dôvody meritórneho rozhodnutia. Odvolací súd nemôže v sporovom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu sporovej strany a formulovať namiesto nej odvolacie dôvody, resp. preskúmavať rozhodnutie na základe iných, než sporovou stranou v odvolaní vznesených námietok.

9. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie k všeobecnej odvolacej námietke, že boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR pod Rc 60/2018, v ktorom konštatoval: „V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“ Podotkol, že „Aj keď je uvedené ustanovenie § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnastej časti právneho predpisu s názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol [napr. porovnaj novelu zákona o bankách účinnú od 1. januára 2017 (zákon č. 299/2016 Z.z.) - sprísnenie pravidiel pre postúpenie pohľadávok bánk zo spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie podľa osobitného predpisu]. Podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možnosti prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevylučujú, ale práve naopak sa prekrývajú.“

10. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2018 bol prijatý záver, že „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).“

11. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo/234/2018 zo dňa je konštatované, že: „Je absolútne nemysliteľné a nelogické a v konečnom dôsledku aj priečiace sa Zákonom o bankách, ak by banky postupovali „živé úvery“ na akýkoľvek iný subjekt, ktorý nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky slovenskej.“

12. Súd prvej inštancie bude 12. odôvodnenia správne konštatuje, že nebola splnená podmienka splatnosti celého dlhu a omeškanie žalovaného po výzve 90 dní. Predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru, je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok v § 53 ods. 9 OZ. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia k hociktovej omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa musí byť zrejmé splnenie podmienok v citovanom ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškani so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 OZ teda vyplýva požiadavka konkrétnosti upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 OZ týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Účelom tohto ustanovenia je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná aj pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ a s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz. Opodstatnenosť správnosti uvedeného právneho názoru je podporená aj komentárom k ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z vydavateľstva C. H. Beck od autorov Marek Števec a kolektív - Občiansky zákonník, komentár I., 2015 - strana 576, na ktorý správne poukázala žalovaná. Teda, aby mohol právny predchodca žalobcu postúpiť celú pohľadávku z úveru na žalobcu, musel najskôr platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu (aj budúcich pohľadávok), aby bol tento dlh celý splatný, nakoľko ako už bolo vyššie citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo/234/2018, banky nemôžu na nebankový subjekt postupovať „živé úvery“.

13. Vzhľadom na nedôvodnosť odvolacích námietok žalobcu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním a súd prvej inštancie správne aplikoval zásadu úspechu v konaní.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný mal v odvolaní plný úspech, priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalobcovi.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)